

BEL

*Het Popmagazine
van België*

IN DEZE EDITIE:

- Interviews met
o.a. OSKI en YUNG
MAVU
- Geschiedenis van
Belpop
- Nieuw Talent

WOORDJE VAN DE HOOFDREDACTEUR

De Belgische popmuziek is helemaal terug, met namen als Pommeliën Thijs, OSKI en nog vele anderen. Je brult hun nummers mee in de douche en laat je helemaal gaan op de festivalweide. Dit magazine is er voor die echte popliefhebber.

We leren in deze editie nieuw talent kennen, maar ook gevestigde namen komen aan bod. Je komt te weten wat je favoriete artiesten op hun rider hebben staan, en wat best wel en niet te eten voor een optreden.

Decibel is meer dan een muziekmagazine, het is een belevenis. Kom mee op tour doorheen ons magazine en ontpop je tot een echte kenner van de hedendaagse Belpop.

- **Lune Daemen en Thibaut Schnaphauf**

WIE ZIJN WIJ?

Lune Daemen
Hoofdredactrice

Ruben Vanderschuere
Lay-out

Sander Dewinter
Lay-out

Thibaut Schnaphauf
Hoofdredacteur

Vincent Van Spaendonck
Redacteur

Joppe Mendonck
Redacteur

Ruben Hellemans
Redacteur

Agnetha Van Mieghem
Fotoredactrice

Quinten Van Vorstenbos
Fotoredacteur

***"Die guy van
België"***

***Geschiedenis van de
Vlaamse Popmuziek 4-5
One To Watch 6
Week van de Belgische Muziek 7***

Interview:

***Yung Mavu 8-11
Day in the Life 12-13***

Interview:

***IBE 14-15
Wat Een Plaatje 16-17***

Interview:

***OSKI 18-21
Superfan 22-23***

Interview:

***Gos Rosling 24-28
Rider 29***

Interview:

***OLIVIA 30-33
Do's and Don'ts 34-35
Over De Grens 36-39***

Interview:

ISE 40-43

EEN KIJK IN DE GESCHIEDENIS

HOE BELPOP UITGROEIDE TOT WAT HET VANDAAG DE DAG IS

De Belgische popmuziek is altijd al rijker geweest dan ze op het eerste gezicht lijkt. Van de vroege volksmuziektradities tot de vernieuwers van de jaren 90. Muziekjournalist en auteur Peter Van Dyck gidst ons door die geschiedenis en toont hoe België, ondanks zijn bescheiden omvang, uitgroeide tot een land met een uniek muziekcultuur.

Geschreven door Joppe Mendonck

“De grootste wereldsterren strijken neer in België om hier op te nemen”

Waar begint het verhaal van de Belgische popmuziek?

“Er is eigenlijk altijd wel populaire en belangrijke muziek in onze contreien gemaakt”, zegt Van Dyck. Hij verwijst naar de sterke volksmuziektradities en de opkomst van rock-'n-roll en beatmuziek in de jaren 50 en 60.

Bands als Wallace Collection en The Pebbles stonden zelfs “op de rand van de internationale doorbraak”, maar door zakelijke problemen bleef die uit. Aandacht voor lokale muziek was er nauwelijks: “Op de radio werd de popmuziek van eigen bodem in die tijd nauwelijks gedraaid.”

Wat waren de belangrijkste kantelmomenten voor de Belgische popmuziek?

“Vooral de jaren 80 en 90 springen eruit,” zegt Van Dyck. In de eerste helft van de jaren 80 bloeide de plaatselijke scene helemaal open. Het was toen dat radiomaker Gust De Coster

de term Belpop uitvond. Later volgde de internationale golf van new beat en de baanbrekende impact van dEUS, Soulwax en Dead Man Ray. “Ons buurland Nederland is daar zeer jaloers op.”

Wat maakt Belgische pop uniek?

“De diversiteit.” Frankrijk associeer je met het chanson, Duitsland met de schlager, Spanje met flamenco, maar bij ons worden er in alle genres straffe dingen gemaakt. Van Dyck noemt TC Matic en Arno als voorbeeld.

Daarnaast is er een krachtig ecosysteem met culturele centra, festivals, pop- en rokscholen en talentenjachten. “En last but not least, beschikken we over de ICP Studios, waar zelfs de grootste wereldsterren graag komen opnemen.”

Heeft de opkomst van de media (tv, sociale media) de

scene veranderd?

Ja, voor promotie blijven artiesten afhankelijk van radio, tv en sociale media. Het radiolandschap doet zoals gezegd zeker zijn werk. Al kan het altijd nog beter. Zo vind ik bijvoorbeeld dat Radio 1 te veel de ‘usual suspects’ bedient.

Op tv missen we al lang een talkshow à la ‘De Laatste Show’, die altijd afsloot met een optreden van meestal een Belgische artiest. Tegenwoordig draaien muziekshows als ‘Liefde voor muziek’ en ‘The Masked Singer’ te veel rond performance en covers, en dat is jammer.

Wie is de grootste Belgische artiest aller tijden?

Daar kan ik snel op antwoorden, zegt Van Dyck: “Raymond van het Groenewoud in het Nederlandstalige segment en Jacques Brel over de taalgrens, met Stromae als zijn moderne evenknie.”

ONE TO WATCH BENNIE

Sommige artiesten stormen het muzieklandschap binnen met veel lawaai. Anderen bouwen langzaam, bijna onopvallend, aan een plek die uiteindelijk veel dieper verankerd zit. Benni behoort tot die tweede categorie. Haar muziek vraagt geen aandacht, maar krijgt ze vanzelf. Wie haar eenmaal hoort, blijft luisteren.

Geschreven door Sander Dewinter

Benni werd geboren als Barbara Petitjean in een klein dorp in de Ardennen ver weg van de grote concertzalen, toch was muziek er altijd al in haar leven. “Mijn papa zong me slaapliedjes toen ik klein was,” vertelt ze. “Dat gaf me rust.” Ze zong al sinds kleins af aan in een koor, daarna volgde solfège, kreeg ze gitaarles en speelde in musicals. “Na school was het altijd muziek. Alles draaide daar rond.”

De naam Benni ontstond aan de andere kant van de wereld. Op haar achttiende trok ze tien maanden naar Nieuw-Zeeland. “Ik was het perfecte meisje op school, misschien té perfect.” zegt ze. Ze begon er te zingen op straat. “Niet iedereen vond het goed. Sommigen zeiden gewoon ‘you suck’ en liepen verder.” Het leerde haar een belangrijke les, niet iedereen

hoeft je leuk te vinden. De sporen van Nieuw-Zeeland zijn vandaag nog hoorbaar in haar muziek, intieme, eerlijke songs, vaak geschreven vanuit verdriet. “Als ik gelukkig ben, schrijf ik niet,” lacht ze.

Een belangrijk keerpunt volgde met een uitverkochte Ancienne Belgique. “Ik dacht dat er drie mensen zouden komen,” zegt ze. Het werden er heel wat meer. “Toen mensen mijn teksten meezongen, besepte ik pas wat er gebeurde.”

Ook buiten België groeit haar verhaal, met concerten in Nederland en Frankrijk. Dromen doet ze ook nog. Festivals als Glastonbury waren ooit een groot doel, maar dat gevoel is veranderd. “Het gaat me daar niet meer om. Als ik na de show beneden kom en zie dat mensen

geraakt zijn, dan is het goed.”

Benni heeft geen haast. Ze bouwt rustig, stap voor stap, aan iets dat echt voelt. In een land waar muziek vaak langs taalgrenzen loopt, beweegt zij ertussenin. Ze zingt in het Engels, luistert zonder grenzen en verbindt zonder uitleg. Misschien is dat precies waarom ze iemand is om in de gaten te houden. Niet omdat ze aandacht opeist, maar omdat ze die niet nodig heeft. Sommige stemmen vragen niet om gehoord te worden, ze zijn er gewoon.

“Als ik zie dat mijn muziek mensen raakt, ben ik heel gelukkig”

BELGISCHE MUZIEKSCENE IN DE *SCHIJNWERPERS*

Deze week staat in het teken van de week van de Belgische muziek. Zoals elk jaar zullen er weer heel wat lokale toppers en opkomende talenten te horen zijn op de nationale radio. Daarnaast zijn er ook de hele week acties en evenementen, wij zetten de tips van onze redactie op een rijtje.

Geschreven door Quinten Van Vorstenbos

Belgische muziek met een globaal karakter in de AB

Op maandagavond staat de AB in het teken van wereldmuziek uit ons land. Belgian Worldwide Music Network (BWMN) organiseert samen met VI.BE, 'The Belgian Worldwide Music Night'. De avond zal afgewisseld worden met live shows en de Belgian Worldwide Music Awards. Met acts in genres als folk en jazz zal het een heel gevarieerde avond worden. De avond begint om 19u en tickets zijn gratis te reserveren.

Talenten: fundamentele pop, of toch punk?

De week van de Belgische muziek zet niet enkel gevestigde namen in de

kijker. Op dinsdagavond is er in het Leuvense 'Het Depot' een concert van Simon alias Mitxelena en Camilo Donoso. Simon beweegt zich, als van oorsprong rapper, vlot tussen genres en brengt melancholische pop die zwaar beladen thema's opvallend licht laat klinken. Ook Donoso kiest voor somberdere liedjes, hij weet daarmee echt binnen te komen.

Wie liever een mix van alternatieve pop en onder meer punk heeft kan in De Casino in Sint-Niklaas terecht. Daar treedt Kaat Van Stralen op, de winnares van De Nieuwe Lichting. Haar debuutsingle Stop Met Wenen schapte het al tot nummer één in De Afrekening en zal zeker niet het laatste zijn dat we van haar horen.

De MIA's

Woensdagavond worden de spotlights volledig opengetrokken tijdens de jaarlijkse Music Industry Awards. In de ING Arena worden de artiesten die 2025 kleur gaven aan de Belgische muzikscene bekroond in een groots opgezette liveshow. Wie er niet live bij is, kan alles volgen via de VRT-kanalen.

De echte Belpop-quiz

Op donderdag moet je niet in Brussel of een andere grootstad zijn, maar in het West-Vlaamse Tielt. Daar wordt de Belgische muziekquiz georganiseerd, aan de hand van 120 fragmenten kan je er in teams van 2 tot 4 personen je muziekkennis testen.

YUNG MAVU

MIK WIL GEWOON

DIE GUY VAN BELGIË

ZIJN

YUNG MAVU IS KLAAR
OM DE TOP TE BESTORMEN

Noah Mavuela (25), beter bekend als Yung Mavu, is geen onbekende meer in de Belgische rapscène. Sinds zijn doorbraak in 2017 met 'Black Magic' werkte Mavuela hard aan zijn sound. Aan ambitie geen gebrek bij deze Antwerpenaar: in 2026 hoopt hij met 'Noah', zijn eerlijkste album tot nu toe, België helemaal te veroveren.

Geschreven door Vincent Van Spaendonck

Fans wachten al heel lang op je nieuwe album, hoe komt het dat het zo lang duurt?

Ik heb het concept van 'Noah' al sinds corona in mijn hoofd. Drie jaar geleden ben ik er dan aan begonnen en in 2024 was het album af. Maar de laptop waarop het stond is gecrasht, dus we moesten opnieuw beginnen. We konden wel nog verder werken op een paar beats die we hadden, dus sommige songs hebben we hermaakt. Deze songs zijn mijn beste werken ooit, omdat ze puur vanuit mezelf komen. We hopen nu om het in het najaar van 2026 uit te brengen.

Hoop je met dit album echt het grote Belgische publiek te veroveren?

100 procent. Ik wil gewoon België overnemen. Ik zeg niet dat dat gaat gebeuren, maar dat is wel mijn ambitie. Elke artiest met die mentaliteit moet leven. Ik weet dat ik niet de beste ben,

maar ik geloof wel keihard in mezelf.

Mensen vragen me dat vaak omdat ik muziek maak in het Engels. Maar ik zou nooit naar Amerika gaan. Daar ben je een clownvis in een haaienbokaal. In België kun je echt iets fris brengen.

Wat is dan die frisse wind die je in de Belgische muzikscene probeert te brengen?

Ik maak muziek vanuit niks. Soms zeg ik: "Laat eens iets horen." Dan vinden we een melodie of maken we een beat. Als die beat klaar is, ga ik achter de microfoon staan en begin ik gewoon te rappen. Ik schrijf niets neer, ik laat alles gewoon zinnen per zin komen geïnspireerd op wat ik meemaak en zie rondom mij.

Je bent jong doorgebroken met 'Black Magic', een nummer over Harry Potter.

Had je dat succes van tevoren verwacht?

Ja, eigenlijk wel. Mensen zeggen altijd: "Ah, jij had geluk met die ene hit." Maar dat was echt organisch. Een vriend filmde iets en postte het op Twitter, en het ging viraal. Omdat het contrast bijzonder was: een zwarte gast rapt alsof hij Harry Potter is. Ik heb daar trouwens nooit geld aan verdiend omdat ik de achtergrondmuziek van Harry Potter niet mocht gebruiken.

Hoe was het om je eerste stappen te zetten in de muziekwereld?

Toen ik 16 was en Black Magic uitkwam, stonden we overal onder druk. Mijn moeder en ik werden gebeld door Sony, Universal, etc.. We besloten naar Universal te gaan omdat dat het meest interessant leek. Ze boden ons een contract aan, en wij dachten: "Oké, laten we een muziekadvocaat inschakelen, die

***"In Amerika
ben je een clownvis
in een haaienbokaal"***

helpt ons wel.” Maar die advocaat zag mij gewoon als een jonge onervaren gast waar hij gebruik van kon maken. Hij bood mij toen een ondercontract aan via Universal, waardoor ik niets meer te zeggen had.

Hoe kijk je daar op terug?

Toen was het zwaar. Ik had een hit en iedereen verwachtte de volgende hit. Maar juist omdat ik onder die contracten zat, was dat bijna onmogelijk. Mijn muziek was toen ook echt slecht, ik had nog geen eigen sound gevonden. Als ik die oude tracks hoor, smijt ik mijn gsm kapot.

Hoe belangrijk is social media voor jou als artiest?

Vroeger probeerde ik mijn persoonlijkheid te

verstoppen omdat ik “serieus” wilde overkomen. Maar ik was depressief en ik verloor mijn spark. Zodra ik mezelf liet zien op social media, is alles in een stroomversnelling gegaan. We leven in een tijd waarin mensen soms meer fan zijn van de persoon dan van de muziek

Je zong laatst ook mee met de cover van ‘Alle Kleuren’ van 11.11.11 en je doet mee met de Warmste Week. Waarom vind je het belangrijk om je voor deze thema’s hard te maken?

Een artiest kan een rol hebben, maar mensen moeten zelf kiezen wat ze van beroemdheden willen horen. Ik doe het omdat het bij mij past. Ik ben empathisch, ik zie dingen gebeuren die echt pijn doen, en als ik kan helpen... waarom niet. De Warmste Week ligt mij nauw aan het hart omdat ik astma heb, een onzichtbare ziekte, en dat is het thema van dit jaar.

A DAY IN THE LIFE PRODUCER TOON TRUYENS

Voor veel jonge producers klinkt het als een droom: beats maken, artiesten ontmoeten en uiteindelijk leven van muziek. Toon Truyens een 21-jarige producer en student Graphic Design aan de AP Hogeschool is die droom nog steeds volop aan het opbouwen. Maar hoe ziet een typische dag er nu eigenlijk uit voor iemand die zijn passie combineert met een voltijdse studie?

Geschreven door Ruben Hellemans

“Het heeft mij jaren gekost voor mijn beats echt goed klonken”

School overdag, studio 's avonds

“Meestal heb ik eerst school,” vertelt hij. “Ik zit in mijn derde jaar Graphic Design en heb overdag lessen en projecten.” Soms lopen die schoolopdrachten zelfs over in zijn muziekleven: “Deze week mag ik bijvoorbeeld een videoclip shooten voor een artiest. Zo leer ik veel bij en kan ik tegelijk netwerken. Dat is superbelangrijk als producer.”

Na school begint zijn tweede werkdag. “Dan ga ik achter mijn computer zitten en maak ik opdrachten voor school, of ik duik meteen in FL Studio om beats te maken. Meestal ben ik daar twee à drie uur mee bezig.”

Beats maken, sturen, netwerken

Beats maken is één ding, maar ze laten beluisteren is minstens zo belangrijk. “Ik stuur mijn beats naar andere producers, check m'n mails en Instagram

DM's... Dat hoort allemaal bij de routine.” Of hij droomt van een carrière als fulltime producer?

“Ja, absoluut. Nu is het nog eerder een hobby en ik kan er niet van leven, maar het zou geweldig zijn als dat ooit lukt.”

Samenwerken met artiesten

Communicatie is volgens hem een sleutelonderdeel. “Het liefst praat ik rechtstreeks met de artiest zodat ik hun visie begrijp. We bespreken hun stijl, welke beats ze graag horen, en dan stuur ik beats die daarbij passen of maak ik iets volledig op maat.”

Wat mensen onderschatten

“Mensen denken vaak dat een producer even een beat maakt en snel geld verdient. Maar het heeft mij jaren gekost voor mijn beats echt goed klonken.” Ervaring en doorzettingsvermogen maken volgens hem een duidelijk verschil.

De rol van een producer vandaag

“De producer is waar het idee meestal begint. Zonder beat en vocals heb je geen song. De rol is groot, al staan producers minder in de spotlight. Maar dat stoort mij niet, want ik sta liever op de achtergrond.”

Advies voor beginners

Zijn advies is simpel maar krachtig:

“Maak elke dag iets. Al is het een melodie, drums, een oefenproject. Alles helpt. Hoe meer je creëert, hoe beter je uiteindelijk wordt.”

En de toekomst?

Over AI is hij realistisch maar optimistisch. “AI wordt beter, maar ik vind dat er nog altijd een groot verschil is tussen een beat van een mens en een van een machine. Een mens legt gevoel in een track dat blijft moeilijk te vervangen.”

**MET EIGEN VOORWAARDEN
KRIJPT IBE TERUG HET
PODIUM OP**

**“IK KAN MIJ WEGCIJFEREN
ACHTER MIJN PIANO, MAAR IK
ZOEK NIEUWE UITDAGINGEN”**

Voor de Limburgse IBE Wuyts (24) uit Genk is muziek geen voorbijgaande fase, maar een traject dat al vroeg begon en vandaag steeds bewuster wordt afgelegd. Op zijn negende startte hij aan de muziekschool, met piano als vaste basis. Later kwam zang erbij en groeide het besef dat muziek meer kon zijn dan een hobby alleen. “Ik wil dat mensen mijn nummers horen en zich meteen mij-achter-de-piano inbeelden,” zegt hij.

Geschreven door Lune Daemen

Die focus op eenvoud en muzikaliteit vertaalt zich ook live. IBE kiest bewust voor soberheid boven show. “Ik ben niet de grootste performer, dat komt omdat ik mij kan wegcijferen achter mijn piano.” Toch wil hij die veilige positie stap voor stap uitbreiden. Hij werkt actief aan zijn gitaarskills en wil die in de toekomst ook live inzetten, onder meer met een nieuwe band. “Dat gaat zorgen voor veel extra

mogelijkheden.”

Een belangrijk kantelpunt in zijn parcours was zijn deelname aan The Voice van Vlaanderen, dat hij in 2016 won. De tv-ervaring zorgde niet alleen voor zichtbaarheid, maar ook voor blijvende professionele contacten. “Als ik feedback van de coaches zou willen krijgen, dan kan ik die vragen. Er is nog altijd contact. Dat is écht fijn, want uiteindelijk was ik toch maar gewoon één van de kandidaten.” Vandaag kijkt hij met meer maturiteit terug op dat traject en weet hij duidelijk welke richting hij uit wil.

Muzikaal situeert IBE zich binnen de singer-songwriterpop. Lewis Capaldi is daarbij een belangrijke referentie. “Mijn stijl ligt dicht bij de zijne. Hij schrijft in functie van zijn stem, en dat vind ik essentieel.” Ook zijn schrijfproces verschilt per nummer: Table of Fools ontstond op één dag, andere nummers

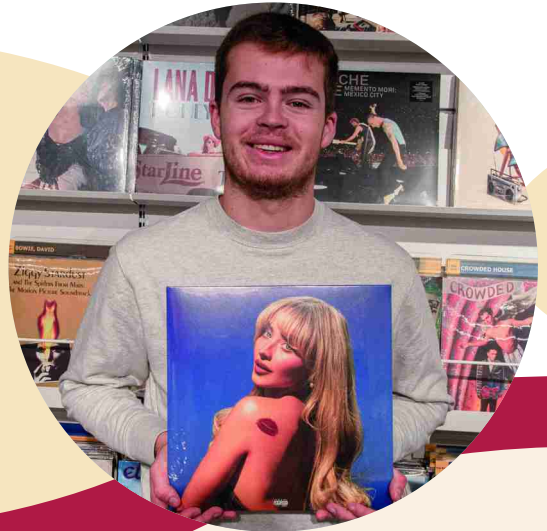
vragen meer tijd. Toch is lang treuzelen geen optie. “Alles moet heel rap gaan tegenwoordig. Je kan geen tien jaar over één plaat schrijven, want dan vergeten mensen wie je bent.”

In het voorjaar van 2026 staat hij aan het begin van weer een nieuwe fase. “Het is de bedoeling om alles weer in gang te zetten. Met mijn nieuwe album hoop ik weer wat te bereiken.” Daarbij hoort ook een duidelijke visie op omkadering. Hij zoekt geen groot management, maar iemand die dichtbij staat. “Een jong en ambitieus iemand die nog niet te veel artiesten begeleidt en dagelijks kan meedenken.” Ook naast het podium blijft hij inzetten op prioriteiten. “Een diploma behalen heb ik altijd als een must-have gezien. In juni studeer ik af aan het conservatorium in Gent.”

“Ik heb nog altijd contact met de coaches van The Voice van Vlaanderen”

**Nick - Short n' Sweet -
Sabrina Carpenter**

"Mijn favoriete plaat op dit moment is Short n' Sweet van Sabrina Carpenter. Ik vind het gewoon een enorm catchy en smaakvolle plaat. Ze maakt muziek die meteen in je hoofd blijft hangen, en eerlijk: het is ook gewoon een mooie madam."

**Thomas - L'État et mois
(Blumfeld) - I get along
without you very well
(Ellen Arkbro)**

"Mijn naam is Thomas en ik ben verantwoordelijk voor de muziek in platenwinkel Panoply. Ik heb eigenlijk twee favoriete platen. De eerste keuze is 'L'État et mois', een Blumfeld-plaat. Die plaat is puur jeugdsentiment voor mij. Daarnaast koos ik een recente plaat van Ellen Arkbro genaamd 'I get along without you very well'. Het is heel zacht en verfijnd, maar toch avontuurlijk in de akkoorden. Die muziek vind ik heel interessant tegenwoordig."

**Maxim - Nape Wiz EP -
Nape Wiz**

"Ik ben Maxim, ook bekend als DJ Gorgo. Ik loop stage bij War Records, waar vooral elektronische muziek verkocht wordt. De plaat die ik gekozen heb ontdekte ik pas twee dagen geleden toen de artiest de plaat zelf kwam voorstellen hier in de winkel. Het label WeZienWel Records kende ik niet, maar het is van Nape Wiz."

WAT EEN MUZIEKLIEFHEBBERS

Geschreven door Vincent Van Spaendonck

PLAATJE!

MET HUN FAVO PLAAAT

Danny - Dromen in Kleur - Suzan en Freek

“Madonna is eigenlijk mijn favoriete artiest, maar ik heb nog geen plaat van haar gevonden. De plaat die ik heb gekozen van Suzan & Freek vind ik ook aangenaam, al klinkt het soms wat veel van hetzelfde.”

Sari - Solar Power - Lorde

“Lorde is absoluut mijn favoriete artiest. Mijn favoriete albums van haar zijn Solar Power en Melodrama. Ik ben ook recent naar haar concert in Brussel geweest, het was echt fantastisch. Ik hou gewoon van haar stijl en haar liedjes, die spreken mij aan.”

Emiel - Bitches Brew - Miles Davis

“Ik ben Emiel van platenwinkel The Record Collector. Ik luister vooral naar Jazz en Blues, bijvoorbeeld naar Miles Davis. Zijn plaat ‘Bitches Brew’ is een van mijn favoriete. Maar de echte parels die heb ik niet omdat ze zo moeilijk te vinden zijn, zeker de originele drukken.”

OSKI

“DIT ALBUM GAAT ECHT

ALLE

OP

KANTEN

, NET ALS IK”

OSKI LEGT ZIJN KAARTEN OP TAFEL MET ‘LUIS’

Oski (22) maakt zich klaar om zijn debuutalbum ‘LUIS’ te lanceren. Op jonge leeftijd wist hij een platendeal met Sony beet te nemen. Maar na drie EP’s is hij klaar voor zijn echte startschot.

Geschreven door Agnetha Van Mieghem

Als je terugkijkt op jouw eerste releases, wat is er het meest veranderd aan jou als artiest?

In het begin maakte ik muziek voor mijn plezier. Doorheen de jaren werd schrijven echt een uitlaatklep. Nu schrijf ik vanuit mijn hart. Er zit meer emotie, verhaal en persoonlijkheid in.

Je tekende al op jonge leeftijd een platencontract. Hoe kijk je daar nu op terug?

Ik ben heel blij dat ik die ervaring had. Ik was zeventien jaar oud toen ik mijn platencontract tekende. Ik had ineens een heel team achter me dat in me geloofde, wat indrukwekkend was.

Omdat ik nog zocht naar mijn eigen geluid was het soms lastig. Ik voelde vaak dat ze me in een bepaalde richting duwden. Ik ging meer richting pop en kreeg minder ruimte om te experimenteren. Het had dus zijn ups en downs.

Je werkt zowel voor als achter

de schermen en produceert ook voor artiesten zoals Red Sebastian en Camille. Hoe beïnvloedt dat jouw eigen muziek?

Als je één dag hebt om met iemand samen te werken leer je snel schakelen en efficiënt werken. Het helpt mij om demo's binnen een bepaalde tijd goed af te krijgen. Artiesten zeggen vaak dat ik precies maak wat ze in gedachten hadden.

In jouw geluid gebruik je meerdere genres. Welke invloed wil je in de toekomst zien?

Mijn nieuwe album heeft veel meer oldschool hiphop, wat voor mij een grote stap is. Hiphop, vooral het vroege werk van Kanye [West], inspireerde me altijd. Die invloed liet ik nooit echt horen. Nu begint dat eindelijk door te sijpelen, en ik wil daar in de toekomst verder op doorgaan.

Wat kunnen fans verwachten van het geluid in “LUIS”, in vergelijking met jouw eerdere EP's?

Bij mijn EP's probeerde ik het consistent te houden. Tot nu toe was alles heel pop. Dit album gaat echt alle kanten op, net als ik. Het is een voorstelling van wie ik ben als persoon en artiest. Omdat het iets heel persoonlijks is, heb ik het “LUIS” genoemd.

Heb je ooit een nummer geschreven dat je nooit hebt uitgebracht?

Ik heb duizenden nummers die nooit zijn uitgebracht. Veel zijn experimenten of ideeën waar ik niks mee doe. Soms zijn ze zelfs afgewerkt maar voelen toch niet juist. Alleen nummers die ik goed genoeg vind, breng ik uit.

Denk jij dat er iets typisch Belgisch is aan de manier waarop artiesten muziek maken?

Dat is moeilijk te beschrijven. Belgische mainstream artiesten spelen vaak veilig en richten zich op wat werkt voor de radio, terwijl er zeker een coole alternatieve scène is die meer experimenteert.

“Ik heb duizenden nummers die nooit zijn uitgebracht”

Denk jij dat het publiek in België openstaat voor vernieuwing in de popmuziek?

Ik denk dat het publiek er nog niet genoeg voor openstaat. Ze worden niet genoeg blootgesteld aan artiesten die experimenteren. Als er meer artiesten risico's nemen, zou het voor mooie resultaten zorgen.

Welke ondersteuning mist er volgens jou voor jonge artiesten om door te breken?

In België gaat er te weinig aandacht naar streaming, dat merkte ik hard bij Sony. Er wordt hard ingezet op radio en airplay, terwijl onze generatie meer streaming services gebruikt.

Hoe belangrijk zijn festivals en concerten voor beginnende artiesten?

Onze muzieksector zit in een vicieuze cirkel waar radiospeeltijd bepaalt of je festivals krijgt. Het is moeilijk om door te breken zonder radio. Wat wél werkt, is zelf blijven duwen en eigen shows te organiseren. Een uitverkochte tour trekt aandacht buiten die cirkel.

"HIJ GEEFT ZICHT ALTIJD 100.000 PROCENT"

Bart Peeters is voor Stijn (20) geen jeugdsentiment, maar een blijvende inspiratiebron. De artiest is volgens hem ook bij jongeren populairder dan vaak wordt gedacht. "Zet een nummer op en de jeugd gaat los."

Geschreven door Quinten Van Vorstenbos

Stijn leerde Bart Peeters al vroeg kennen via Dag Sinterklaas, maar ontdekte zijn muziek later. “Toen ik zes of zeven was ontdekte ik I’m Into Folk van The Radios en Swimming in the pool. Ik legde toen nog niet de link met Bart Peeters, maar vond dat wel heel goed.”

Zijn echte bewondering kwam er uiteindelijk door de combinatie van muziek en persoonlijkheid. “Waar je hem ook ziet: hij geeft zich altijd 100.000 procent. Hij is blij, vriendelijk en straalt een energie uit die ik bij weinig artiesten zie.”

Een favoriete song kiezen vindt Stijn moeilijk. Hij noemt Hij Staat Zee omwille van het persoonlijke karakter, Swimming in the Pool voor de drive en energie, en Knicky D. Klaas, als onderschat liedje.

Peeters’ muziek betekent voor Stijn meer dan ontspanning. “Welke bui je ook hebt, er is altijd wel een nummer dat helpt.” Die energie voelde hij ook live in de Lotto Arena. “Hij stond overal op dat enorme podium. Na een nummer met Ronny Mosuse lagen ze uitgeput plat.”

Als drummer vond Stijn extra inspiratie in Peeters’ parcours. “Hij begon ook als drummer en greep later naar de gitaar. Dat motiveerde mij.” Volgens Stijn is Peeters geen artiest van één generatie: “Jongeren reageren soms lauw op zijn naam, maar zet een nummer op en iedereen gaat los.”

GOS
ROSLING

“IK WIL een ALTERNATIEF ZIJN VOOR STEREOTYPE BELPOP”

Gos Rosling groeide in Hasselt uit van een soloproject tot een vierkoppige indieband met een scherpe visie, Britse invloeden en hun band met Ryan Gosling. Frontman Luca Van Cruchten vertelt hoe de band ontstond, waarom Mo Café heilig is en waarom popmuziek volgens hen best een hoek af heeft.

Geschreven door Joppe Mendonck

Waar komt de naam Gos Rosling vandaan?

“Veel mensen denken dat Gos Rosling één persoon is, maar het is een fictief personage. De naam komt van Ryan Gosling, de bekende acteur. Zijn melancholie lijkt op mijn manier van schrijven. En ook Bob Ross, de schilder heeft zijn invloed. Zijn idee van ‘Only Happy Mistakes’ past perfect bij songwriting. Soms klinkt een fout zó goed dat het nummer pas écht klopt.”

Je begon alleen. Hoe groeide dat uit tot een band?

“Ik werkte in concertzaal Farm in Hasselt, een plek voor creatievelingen en misfits. Daar liep elke muzikant uit de regio rond. Zo ontmoette ik Lena Thijs, Luca Fasioli en Dieter Vergauwe. Ik wilde muzikanten met een eigen stijl: Luca uit de psychedelische rock, Lena meer jazz. Dat mengt geweldig met onze popsound.”

Mo Café bleek voor jullie belangrijk. Waarom?

“Dat café is dé ontmoetingsplek voor artiesten hier. Ik heb er mijn manager ontmoet, mijn bandleden vaker gezien, en onze eerste meetings gebeurden daar. Muziek, kunst en

warmte komen er samen. Ik heb daar met de band, en met de manager van de band talloze uren gespendeerd. Gos Rosling is daar eigenlijk geboren.”

Wanneer beseftte je: we worden écht een band?

“Na twee jaar solo optreden voelde ik dat een band nodig was. Solo is maar solo, en ik ben geen Ed Sheeran (lacht). Kijk, een zaal uitverkopen als soloartiest, dat is moeilijk, dus dat gaat niet werken. Een band versterkt de muziek in de meeste gevallen. Met de band hebben we een zomer lang nonstop geschreven. Ook om onze eerste EP te kunnen releasen was dit een noodzakelijke stap. Vanaf dan ging de bal echt aan het rollen.”

Kunnen jullie leven van de band?

“Nee, dat is moeilijk in België. We werken of studeren naast de band. Maar muziek maken is een passie en noodzaak. Als die passie er niet was, deden we dit niet. Maar leven van muziek in België is ontielig moeilijk. Wij maken muziek puur uit een noodzaak, een passie. Echt omdat het uit het hart komt. En dan is dat moeilijk om ervan te leven. In België zeker. Ikzelf heb nog een job. Ik ben filmmaker en fotograaf.”

Schrijven de anderen ook mee aan de songs?

“Ja. Ik leg het fundament: gitaar en zang. Daarna bouwen zij het nummer. Ik wil niet dat iemand zich studiomuzikant voelt, het is onze muziek, niet enkel die van mij.”

Hoe gaan jullie om met meningsverschillen in de band?

“Iedereen heeft een eigen smaak. Soms vindt iemand een stuk geweldig en iemand anders totaal niet. Dan blijven we eraan werken tot iedereen erachter staat. Een nummer moet voor de volle honderd procent goed voelen.”

Waar werken jullie nog mee samen?

“We hebben een vaste geluidstechnicus, dezelfde producer en mixer in de studio, en mastering gebeurt in Leeds. Management en bookings lopen via FKP Scorpio. We hebben dus wel wat samenwerkingen.”

“We steken een middelvinger op naar stereotype popmuziek”

Hoe lang werken jullie gemiddeld aan één nummer?

“Dat varieert. ‘Slow Song’ was in een half uur klaar tijdens onze derde repetitie. Andere nummers kosten zes of zeven repetities. We werken eraan tot het klopt. Het ene nummer gaat misschien wat moeilijker dan het andere. Maar je blijft eraan werken totdat het op punt staat. Totdat we allemaal tevreden zijn.”

Wat was jullie mooiste moment tot nu toe?

“Een tijdje geleden kregen wij een mail van Koen Buijzen. Van Zornik. Of wij het voorprogramma van hen zouden willen doen in de AB. Die show is al uitverkocht ook. Dus dat zijn 2000 mensen in een

grote, bekende grote zaal. Dat was een droom. Ik geloofde het in het begin ook niet, ik dacht dat het een grap was maar het bleek echt om Koen Buijzen te gaan (lacht). Toen ik met hem aan het bellen was, heb ik meermaals gezegd: wat is dit voor onzin of flauwe grap? Hij kon er mee lachen.”

Wat maakt jullie uniek vergeleken met andere bands?

“We maken popmuziek met een hoek af: Britse invloeden, indiegaze, noisy lagen. Voorbeelden voor ons zijn The Cure, Depeche Mode, enzovoort. En live gebeurt er constant iets. Niemand staat stil. We proberen eigenlijk een beetje een grote middelvinger naar de popmuziek op te steken.”

Hoe zit het met jullie genre en waar spelen jullie meestal?

“In België vallen we tussen Studio Brussel en Qmusic: te poppy voor de ene, te alternatief voor de andere. Maar in Nederland, Duitsland en vooral Engeland slaat ons genre keihard aan. Daar hebben we al getourd.”

Wat is jullie hoofddoel als band?

“Mensen raken. Als er tien mensen zijn en één voelt het écht, dan is mijn job geslaagd. We volgen geen TikTok-trends. We doen wat wij voelen—that werkt het best.”

Waar dromen jullie van binnen vijf jaar?

“We zijn van Limburg, dus dan is de logische droom natuurlijk Pukkelpop. Niet de main stage, maar bijvoorbeeld in de Marquee spelen op een goed uur lijkt me de max. En voor mij persoonlijk, omdat ik in Nederland ben geboren op Paradiso. Ik vind dat de mooiste zaal in heel Nederland. Maar boven alles willen we de komende jaren gewoon blijven doen wat we graag doen.”

**“DOE WAT JE GRAAG DOET,
TOON JE STEM, NIEMAND
HEEFT DEZEELFDE”**

Achter elk optreden schuilt een rider, en die kan verrassend veel persoonlijkheid verraden. Zo houdt **Laura Tesoro** het graag strak en duidelijk, 24 plastic waterflesjes met draaidoop, op kamertemperatuur en vlak bij het podium. Spa Blauw? Absoluut niet. Evian? Liefst wel.

Bij **Yung Mavu** hoeft het minder verfijnd: “veel alcohol” volstaat. Geen details, geen voorkeuren, gewoon veel. **OSKI** kiest resoluut voor tequila, terwijl **Benni** zweert bij pepermuntolie, essentieel om haar stem in topvorm te houden.

Pommeliers Thijs kiest voor gedroogd fruit. Voor elk optreden heeft ze veel energie nodig en deze gezonde snack komt dan goed van pas. **Clouseau** blijft trouw aan het nostalgische met echte cola en bifiworsten, no-nonsense en herkenbaar.

Emma Bale gebruikt haar rider ook strategisch. Ze vraagt steevast witte bloemen, haar favoriet, maar vooral als test. Geïnspireerd door Van Halen en hun beruchte eis voor bruine M&M's weet ze: als dit detail klopt, klopt meestal alles.

Tot slot is er **Francisco Schuster**, die zijn liefde voor gember niet onder stoelen of banken steekt. Gembershotjes en gembersap zorgen ervoor dat hij energiek en goedgezind het podium op stapt.

Samen tonen deze riders hoe kleine backstagekeuzes grote verhalen vertellen, over comfort, focus, rituelen en persoonlijkheid, lang voor het licht aangaat en het publiek iets hoort en de eerste noot klinkt.

RIDERS

Geschreven door Sander Dewinter

Wat artiesten op hun rider zetten, zegt vaak meer dan duizend interviews. Van praktische must-haves tot licht bizarre verlangens, dit zijn de backstage-wensen van Belgische artiesten, recht uit hun riders.

OLIVIA

“IK BEN EEN DREAMCHASER MET WEINIG GEDULD”

Een uitverkocht Sportpaleis, de eerste *MNM Rising Star*, één gouden en vier platina platen met Regi. Olivia Trappeniers is allesbehalve een vreemde in de Vlaamse muziekwereld. De 28-jarige zangeres uit Antwerpen staat bekend om haar engelenstem en wist daarmee de harten van het Vlaamse publiek te winnen. En ze is nog lang niet klaar: “Binnen vijf jaar wil ik echt mijn hoogtepunt bereikt hebben.”

Geschreven door Ruben Vanderschueren

Om te staan waar ik nu sta met mijn dromen en ambities, moet je terug naar mijn kindertijd. Toen ik zo'n tien jaar oud was, keek ik naar programma's zoals Hannah Montana. Zo ben ik fan geworden van Miley Cyrus (Hannah Montana). Toen dacht ik: "Oh, je kan er blijkbaar je beroep van maken om als zangeres op tour te gaan." Ik wou dat dus ook.

Ze deed aan pop, werkte dan wat meer met rock en uiteindelijk kwam er country bij kijken. Zo begon ik naast mijn passie ook de verschillende muziekstijlen te ontdekken.

Uit de comfortzone

Dat leidde dan tot mijn deelname aan The Voice in 2016. Een heel enge ervaring, want ik was nog heel ingetogen en verlegen. Ik stond daar als een bang kuikentje. Die stap van "ik zing heel graag" naar "oei, dit is echt wel een tv-show" schrok mij heel erg af.

Hoewel ik het niet fijn vond op die leeftijd, heeft het er wel voor gezorgd dat ik veel mensen heb leren kennen.

Dat bracht me dus ook in die muziekwereld. Soms moet je dus iets doen dat nogal eng is.

Springplank

Gelukkig had ik altijd steun van mijn familie. Ze reageerden heel positief toen ik besloot om professioneel muziek te maken. Ze zijn zelf ook muzikaal ingesteld. Mijn ouders stuurden me vroeger naar pianoles en notenleer. Zanglessen hebben ze ook geprobeerd, maar dat was uiteindelijk niks voor mij. Sinds kinds af aan doen zij er alles aan om mijn dromen te laten uitkomen. En ook nu blijven ze, samen met een paar heel goede vrienden, mijn grootste steun.

Mijn deelname aan The Voice en de steun van mijn familie brachten me tot bij Regi (Reginald Penxten). Het eerste optreden met hem was meteen in een uitverkocht sportpaleis. Daar leerde ik op indrukwekkende wijze de kneepjes van het vak om een show te geven. Door Regi weet je hoe je moet overleven in die industrie. Het is een echte businessman en dat bewonder ik wel.

Ik heb in totaal vijf jaar lang met Regi samengewerkt als "één van zijn zangeressen". En dat was een enorm leerrijke ervaring. Toen was mijn carrière in gang geschoten.

Voetjes op de grond

Op een gegeven moment nam ik dan veel te veel aan. Dan had ik zowel de Regi-shows als mijn eigen optredens. Die zomer stond mijn agenda stampvol. Ik weet nog dat ik zoveel sociale gelegenheden heb gemist, omdat ik mijn carrière prioriteit gaf. Daarbij verlies je vaak contact met vrienden; succes vraagt dus ook persoonlijke offers.

Vroeger zag ik dat anders en heel groot. Toen was ik heel optimistisch en dan denk je: "het gaat allemaal wel lukken, binnen twee jaar sta ik op de kop." En dat was voor mij dan succes. Maar nu ben ik echt wel even met mijn voetjes op de grond gezet. Het is een zeer harde wereld. Je moet er heel veel voor doen en geduld hebben. Nu betekent succes voor mij dat ik kan blijven doen wat ik het liefst doe, met mensen die me steunen.

Succes kan voor iedereen iets anders betekenen. Een zalige entourage die samen mijn muziek wil maken en uitbrengen. Mensen die shoots en videoclipps willen maken met mij. Als dat dan uitkomt en ik kan daar nog van blijven leven, is het voor mij al geslaagd. Binnen vijf jaar ben ik... oei, 33. Ik denk dat ik in vijf jaar tijd toch wel het hoogtepunt wil bereiken in mijn carrière. Dat ik echt kan zeggen dat ik heel hard heb gewerkt, maar nu sta waar ik altijd heb willen staan. Echt een gevestigde waarde zijn als een artiest.

Je hebt zo de artiesten van nu, hè. Pommelien bijvoorbeeld. Die zeggen: "Ik ben er elke dag, dag in dag uit, mee bezig." Je kunt uitbrengen wat je wilt, je hebt een gigantische fanbase en je kan op tour gaan. Dat is echt nog een doel.

"IK HEB ECHT
MOETEN
LEREN
OM ER TE
STAAN EN TE
GELOVEN DAT
IK HET KAN ALS
ARTIESTE"

MAAK JE STEM KLAAR: DO'S EN DON'TS VOOR EEN SHOW

Geschreven door Agnetha Van Mieghem

1. Fruit en groenten

Bijvoorbeeld meloen, komkommer, selderij en sinaasappel

Ze maken je stembanden soepel

Eet ze eerder op de dag voor je gaat zingen

2. Groenbladige groenten

Spinazie, boerenkool, sla

Ze geven je energie en helpen je minder moe te worden

3. Magere eiwitten

Kies voor vis, eieren, gegrilde kip, bonen of tofu

Eiwit helpt met je vocale plooiën

4. . Kruidenthee en warm water

Kamille, gember of zoethout maakt je keel rustig en soepel

Drink het lauwwarm of warm

5. Gezonde vetten

Avocado, olijfolie, noten

Ze houden je keel vochtig en geven energie

Je stem moet presteren tijdens die ene show. Wat je eet en drinkt maakt daarbij meer verschil dan je denkt. Maar wat zijn dan die **do's en **don'ts**?**

1. Zuivelproducten

Melk, kaas, yoghurt, ijs

Het maakt slijm in je keel dikker en praten/
zingen wordt moeilijker

Kies liever amandel- of havermelk

2. Cafeïne

Koffie, cola, energiedrank

Het droogt je keel uit en je moet vaker
plassen

Als je toch koffie drinkt, drink meer water
gedurende de dag

3. Chocolade

Het kan je keel plakkerig maken. Je stem
wordt hierdoor minder helder

4. Alcohol

Het droogt je stembanden uit. Je spieren
werken minder goed

5. Koolzuurhoudende dranken

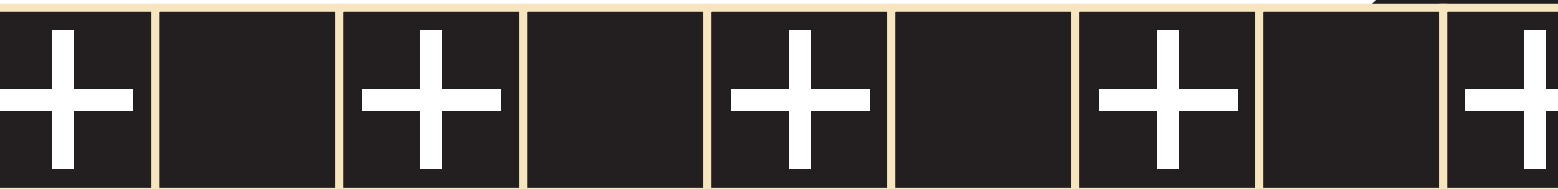
Frisdrank met prik kan boeren en
maagproblemen geven

Kies liever gewoon water of kokoswater

OVER DE GRENS

Voor de rubriek 'Over de grens' gaan we elke keer op zoek naar poptalent in het buitenland. Deze editie zetten we jet van der steen (zonder hoofdletters) in de kijker. De 23-jarige Nederlandse popartiest stak in 2025 ook in Vlaanderen de neus aan het venster.

Geschreven door Thibaut Schnaphauf

JET VAN
DER STEEN

+

“Mijn muziek is zowel dansbaar als huilbaar”

Voor zij die jou nog niet kennen, wie is jet van der steen eigenlijk?

“Dat ben ik. Ik ben een Nederlandstalige singer-songwriter/artiest en maak vooral Nederlandstalige elektronische pop. En dat met steeds meer elektronische drum-'n-bass-invloeden, en soms zelfs wat technorave-invloeden. Maar ik heb ook juist hele kleine, zachte liedjes.”

Wat mogen mensen verwachten van jouw muziek?

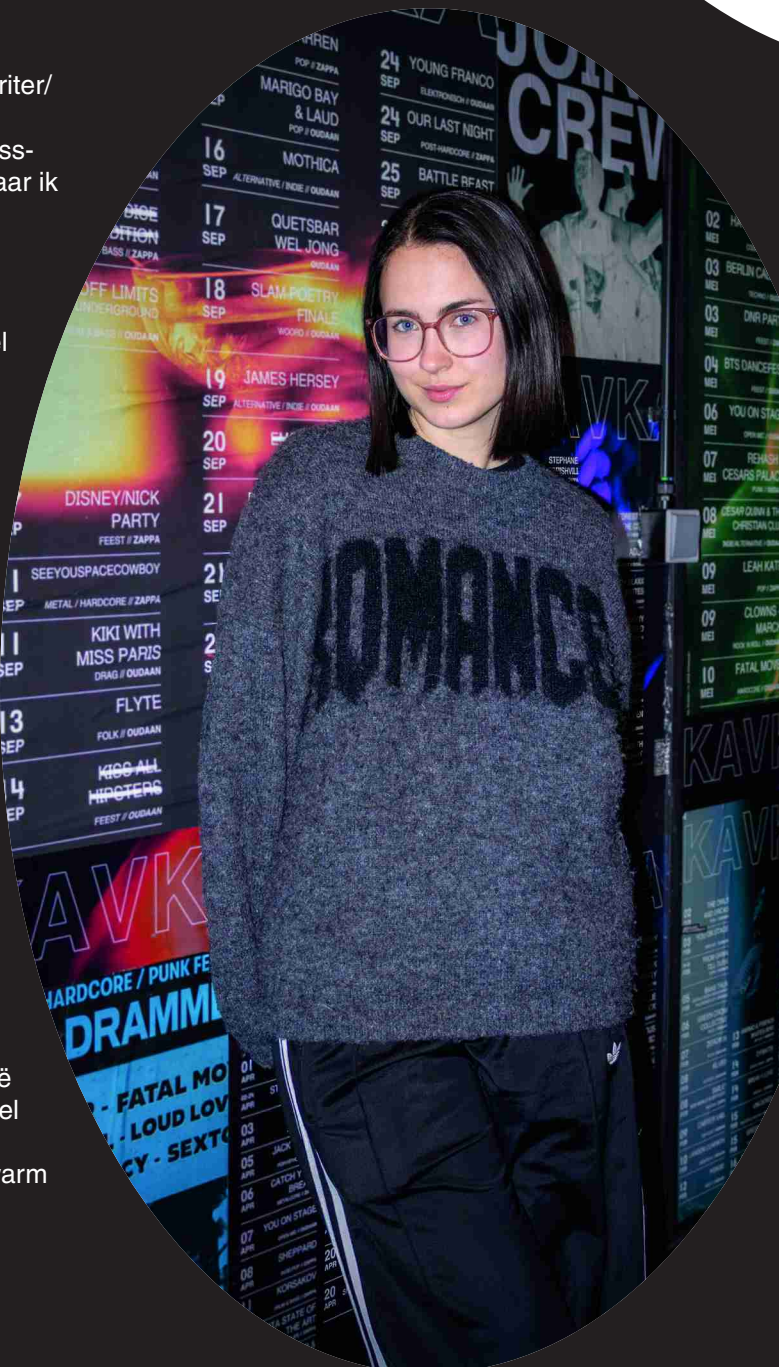
“Dat het heel eerlijk is, want zo ben ik. En dat het zowel dansbaar als huilbaar kan zijn. Dat je zowel helemaal los kan gaan als soms even een intiem momentje kan hebben.”

Je nieuwe EP ‘Niemand gaat het voor je doen’ is net uit. Welke boodschap wil je met dit EP naar buiten brengen?

“Wat ik heel erg heb geleerd in de 23 jaar dat ik op deze aardbol rondloop, is dat niemand het voor je gaat doen. En dat geldt in de meest positieve als in de meest negatieve zin waarin je dat kan interpreteren. Uiteindelijk ben jij de enige die het hele leven bij jou is. Als je iets heel graag wil, ga het dan fixen. Dus maak het jezelf gewoon zo leuk mogelijk.”

2025 kan gezien worden als jouw doorbraak in Vlaanderen, met de Roma en Kavka Oudaan in Antwerpen, het Depot in Leuven en enkele festivals. Hoe heb je dat allemaal beleefd?

“Echt super leuk! Het was voor het eerst dat ik in België speelde en meteen zeven keer. Dat is eigenlijk echt heel bizar, want daarvoor had ik hier nog niet gespeeld. En iedereen is zo lief hier. Je wordt hier echt altijd super warm ontvangen, dus daar ben ik heel blij mee.”

Met wie zou je graag nog eens samenwerken?

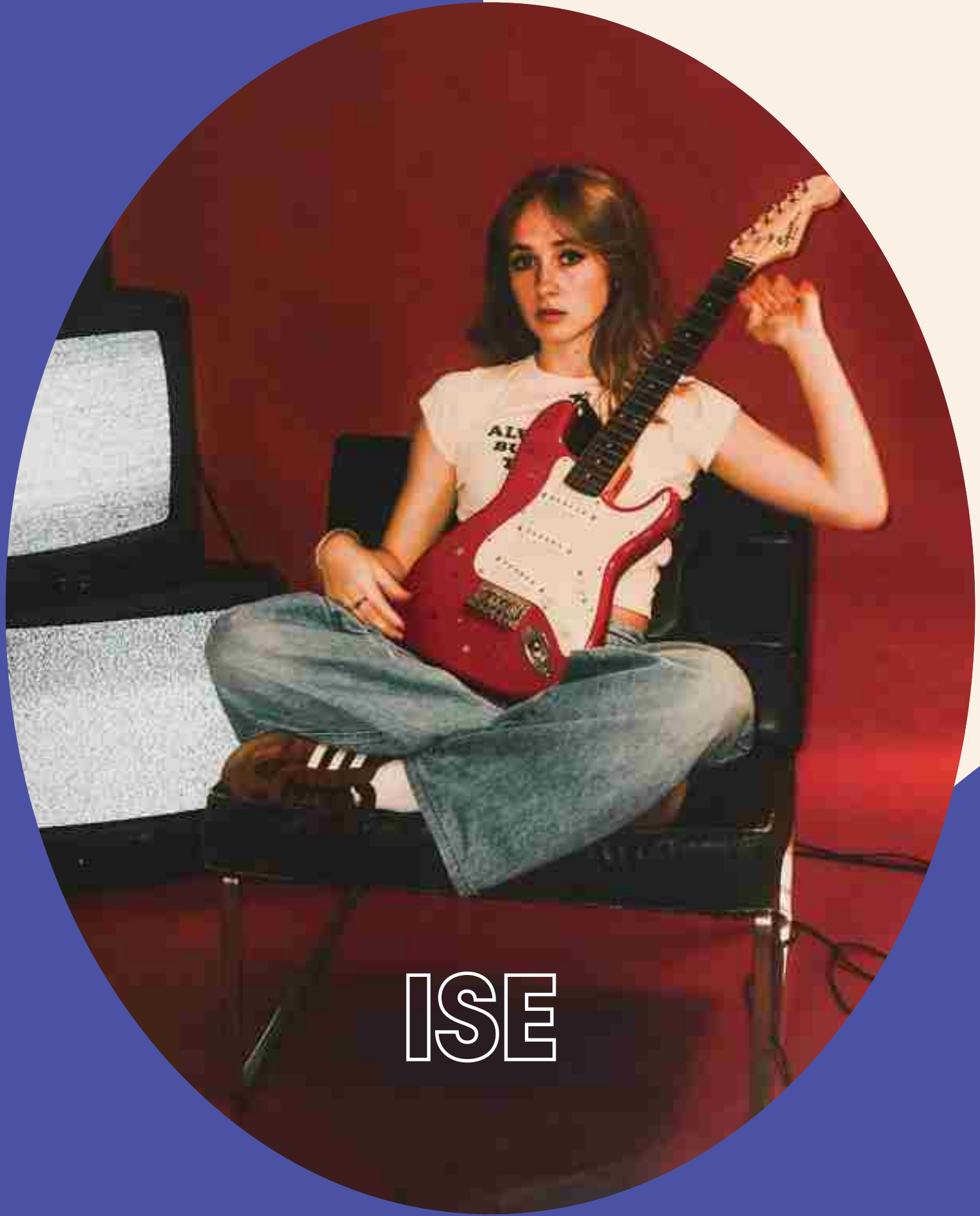
“Lastig, want ik heb het gevoel dat ik best wel in een hokje zit. Er zijn weinig mensen in Nederland die nu maken wat ik maak. Maar wat ik heel cool zou vinden, is een samenwerking met The Opposites. Daar ben ik altijd al heel erg fan van geweest. Dat zou een hele vette samenwerking zijn. Maar bijvoorbeeld ook met Gotu Jim, dat zou ook wel werken.”

“Omdat alles erin zit, er komt heel veel samen in mijn muziek. Maar

Waarom moeten mensen naar jet van der steen beginnen luisteren?

het is ook gewoon een feestje. Ik geef feestjes.”

Wie haar eens aan het werk wil zien, 11 maart staat ze in de Charlatan in Gent. Tickets en info vind je op haar socials.

ISE

“ALLES WAT IK
NIET DURF TE
ZEGGEN, ZIT IN
MIJN SONGS”

Na een record op Rock Werchter en internationale avonturen staat ISE in februari in de Ancienne Belgique. De 19-jarige singer-songwriter uit Noord-Limburg heeft een druk en bewogen jaar achter de rug. Met nieuwe muziek, een full band en een groeiende fanbasis kijkt ze positief vooruit naar het nieuwe jaar.

Geschreven door Lune Daemen

Je speelde vorig jaar als jongste vrouwelijke artiest ooit op Rock Werchter. Wat heeft dat moment met je gedaan?

“Dat was heel overweldigend. Ik stond daar met open mond te kijken, niet alleen omdat het Werchter was, maar ook omdat ik besepte dat dit geen eindpunt mocht zijn. Het gaf me vooral goesting om verder te bouwen en mezelf te blijven uitdagen.”

Sindsdien lijkt alles in een stroomversnelling te zitten. Hoe heb jij het afgelopen jaar beleefd?

“Het was extreem druk, maar op een goede manier. Ik speelde shows in Duitsland, Londen, Parijs en zelfs Japan. Reizen, optreden, schrijven: het liep allemaal door elkaar. Soms was het vermoeiend, maar ik voel dat ik hier echt thuishoor.”

Je nieuwe single ‘Remember?’ gaat opnieuw over scheiding en nieuwe gezinsleden. Waarom blijft dat thema terugkomen?

“Omdat het mij gevormd heeft. In ‘Remember?’ gaat het over de pijn van afscheid nemen van iemand die nooit echt ‘van jou’ was, maar toch belangrijk werd. Dat zijn gevoelens die vaak onder de radar blijven. Ik zag veel relaties mislukken en was lang bang om me te hechten.”

In februari sta je in de AB. Wat mogen mensen daar verwachten?

“Dat is een droomzaal voor mij. Ik speel er met een volledige band en met nieuwe songs. Het gaat intens worden, ik wil dat mensen zich herkennen en tegelijk even alles kunnen loslaten. Voor mij voelt die show als een nieuw begin,” zegt Smeets. “Alles wat ik het afgelopen jaar heb meegemaakt, komt daar samen.”

"HET AFGELOPEN JAAR HEeft
ME VEEL GELEERD, EN IK
KIJK ERNAAR UIT OM DAT MEE
TE NEMEN IN ALLES WAT NOG
GAAT KOMEN"

Als derdejaarsstudenten journalistiek aan de AP Hogeschool bundelen we in dit magazine onze nieuwsgierigheid, twijfel en goesting om verhalen te brengen. Wat je leest, is journalistiek in wording: scherp, eerlijk en gemaakt door 3JOU.

AP HOGESCHOOL
ANTWERPEN